

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Széchenyi-utca 45-ik szám. SELENYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2.50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Még egy szó az iparpártolásról.

A helybeli sajtó organumai újabb időben sűrűn foglalkoznak a magyar ipar pártolásának kérdésével. Helyesen teszik. Ez nem pártpolitika, ez mindnyájunkat égető kérdés. Minél tovább gondolkodom rajta, annál szilárdabb lesz az a meggyőződésem, hogy az egész magyarság ügye, szellemi, anyagi és erkölcsi haladása azon a kérdésen fordul meg, hogy van-e bennünk elég életrevalóság a magyar ipar megteremtésére? Mert ha nincsen, ha megmaradunk a mellett a primitív foglalkozás mellett, melyet eddig üztünk, akkor nem menekülhetünk a bukástól. A földmivelés az a legalacsonyabb lépcső, melyre mivelődésünk kezdetén a halász és a vadász népek fellépnek. Azok az ugynevezett „agráriusok“, kik folyton azt kurjongatják, hogy csak a földmivelést kell istápolni, mert Magyarország első sorban földmives állam és annak is kell hogy maradjon, a józan haladásnak a legnagyobb akadályai.

A magyar közélet nálunk csak választások alkalmával ver erősebb hullámokat. Ugy látszik, ekkor is nem a közérdek állítja az embereket csatasorba, hanem az, hogy itt az időpont és az alkalom a kapzsiságra, no meg az addig lappangott személyes és társadalmi gyűlölködés kitörésére és mérkőzésére. A haza nehéz pillanataiban becsülettel helyt állunk ugyan, de a békés időköt nem használjuk nemzeti egyéniségünk megerősítésére. Ez a mi legnagyobb bajunk. Mi békében veszítjük el a háborút, mert ekkor alszik bennünk a magyar. Pedig a háboru veszteségét — tanu rá a porosz-francia háboru — életrevaló nemzet kiheverheti, de a békében elvesztett csatáknak nagyobb a hadisarcza öt milliárdnál. Azért kell sorakoznunk a magyar ipar körül, hogy békében is az idegeneknek hadisarczot ne fizessünk.

Laptársaink közül a „Borsod“ azt mondja, hogy a felső köröknek kellene ezt megindítani, nekik kellene jó példával előljárni. Szent igaz. Aristogiton, ha addig írna bár, míg a tintává változó Adria tenger kifogyna, akkor sem lenne annyi hatása, mintha egy gróf állana ennek a mozgalomnak az élére. Olyan szép itt a cél, hogy mindenkinek nemes versenyre kell kelni ennek az elérésére. Felkérem tehát városunk

és megyénk befolyásos tagjait, hogy vegyék kezükbe az iparpártolás ügyét. Ne várja mindenki mástól az első lépést, mikor mindenkiben megvan a készség, hogy csatlakozzék a mozgalomhoz. Elvégre, valakinek mégis csak meg kell tenni az első lépést az iparpártoló egyesület megalapítására.

A „Borsod-Miskolczi Közlöny“ a kaszinókat akarja sorompóba léptetni az ügy mellett. Ez is helyes. Bárhol mozgatják ezt az ügyet, mindenütt haszon és áldás fakad ki belőle. Én csak sajnálni tudom, ha a nevezett lap közleményének a megjelenése napján nem volt akkora hatása, hogy ezt az ügyet az egyik kaszinónak *ugyanaz nap tartott* közgyűlésén szóvá tegyék. Vigasztalódjék laptársunk azzal, hogy a sajtónak olyan a szerepe, mint az ekevasnak. Sokszor kell a földet feltörnie, míg a vetőmag számára alkalmassá válhatik.

A „Borsodmegyei Lapok“ ugy találja, hogy a magyar ipar sok mindenben nem állja ki a versenyt a német, angol, francia iparral s ha azt akarja, hogy prosperáljon, akkor olcsóbb árak mellett kell üzletet csinálnia. Van ebben is némi megszívelni való, de viszont áll az, hogy a magyar ipar egy része határozottan versenyképes és mint ilyen illő áron adhatja az áruit. Nagyobb fogyasztásra számítva, meglehet, olcsóbban is adná azokat. Legyünk hát rajta, hogy a jót felkutatva, pártoljuk; a kezdőt, a gyengét haladásra buzdítsuk, de támogatásunkat ne vonjuk meg a magyar gyáraktól, mert ez olyan természetellenes, mintha az édesapa saját éhező gyermeke mellett idegen gyermeknek adná a maga szerzett kenyeret.

A „Borsod-Miskolczi Közlöny“ vasárnap számában, valószínűleg egyik helybeli kereskedő, egy tárgyilagos cikk keretében visszautasítja a kozmonopolitászág vádját. Joga volt hozzá, valamint ahhoz is, hogy szeliden, bár a sorok között, engemet egy kissé meglecczkéztessen. Hát én visszavonom a vádat, már csak azért is, hogy egyenlő és tárgyilagos talajra helyezkedhessünk a vitában. Azt a vádat azonban a leg-határozottabban fenntartom, hogy a kereskedők a mi iparunkat kevés figyelemre méltatták és méltatják. A mit az igen tisztelt cikkíró állit, t. i. hogy a vevő közönség szintén megteszi a magyar ipar pártolása körül a magáét, hát ez sajnos, nem felel meg a való-

ságnak. Dehogyan teszi, hisz ha megtenné, akkor kényszerithetné a kereskedőt a honi ipar támogatására. Jobban mondvá közösen támogatnák a honi ipart. Éppen ez a baj, hogy se itt, se ott nem látjuk azt a tervszerűséget, mely ilyen célok elérésére szükséges. Erre való lesz majd az új egyesület.

A tisztelt cikkíró olyan színben tünteti fel a magyar ipart, mintha annak pártolásával önmaga ellen vétkeznék a kereskedő, vétkeznék a közönség, mert hát a mi iparterményeink gyarlók a külföldiek mellett. Szerinte a mi szegény közönségünkötől nem lehet kívánni, hogy anyagi áldozatot hozzon a magyar iparért, a kereskedőtől szintén nem, hogy olyan külföldi árut ne hozasson, mely mellett — szerinte — jobban üt ki a számlája, mintha a magyar ipart pártolná.

Engedelmet kérek, *de egyes iparágakban teljesen kinőttünk az idegen gyámság alól. miért nem pártolják hát a kereskedők a honi ipart legalább az ilyenekben?* Pl. miért vesznek külföldi gyufát csupa megszokásból, mikor van kifogástalan Emke gyufánk? Hisz a miskolczi kereskedők kétharmada idegen gyufát árul. Ezen az egy tételen egy pár millió forintot veszít a haza, tisztán a magyar kereskedők, nem mondom kozmonopolitizmusából, de közönyösségéből. Azt mondja a cikkíró, hogy én a cikkem megírásával az ügynek szolgálatot nem tettem. Meglehet. De viszont áll az, hogy ő, mikor a sorok között a magyar ipart úgy tünteti fel, mint a mely pártolásra nem méltó, *a célnak egyenesen ellene dolgozik.* Ott vannak a páratlan jószágú Schuler-féle tollak. Miért nem vezették be a kereskedők egészen a legújabb időkig? Vagy a Scherg Vilmos brassói posztói, vagy a Wein Károly szepességi vásznai. Hány miskolczi kereskedés vezette be ezeket? Pedig én fogadást merek ajánlani bárkinek, hogy a brassói lóden szövettel tartósságra nem versenyezhet egyetlen osztrák szövet sem. Gyártmányainknak legalább s a fele nemesak verseny-, de exportképes, *ám ha a kereskedők azt hirdetik, hogy semmitérők, akkor aztán ne csodálkozzanak, ha a gyárosoknak elmegegy a kedve a haladástól,* ha a vállalkozási kedv megsappan az ipar terén. Mert olyan vállalatokba fogni kinek volna kedve, melytől épen azok riasztják el az embereket, kiknek életérdeke a pártolást kívánja? Azért

ne huzodozzék se a kereskedő, se a közönség a magyar ipar pártolásától. Mert nem hangzatos, hazafias frázis ez a dolog — mint az illető cikkiró mondja, — hanem *tisztán a józanságon alapuló önszeretetnek a kérdése.*

Aristogiton.

Ott vagyunk, ahol a mádi — izraelita.

A vízvezetési bizottság ülésén *Soltész* Nagy Albert oly rendkívül fontos kérdést vetett föl, hogy a fölött a közvélemény csak úgy könnyedén napirendre nem térhet.

Soltész Nagy Albert a következő kérdést vetette föl: „Nem volna-e jó lépéseket tenni, hogy a hámosi és diósgyőri forrásvizeket használjuk föl a vízvezetékhez, természetesen az arra vízjoggal bírók jogának respektálásával?”

Erre *Soltész* Nagy Kálmán polgármester kijelentette, hogy ez irányban azért nem tette meg a szükséges lépéseket, mert tudta, hogy az ottani forrásokból nyerhető víz kevés Miskolcz városának vízzel való ellátására.

Ebből a testvéri párbeszéből tehát megtudtuk azt, hogy Miskolcz városának polgármestere semmiféle komoly lépést nem tett annak a víznek megnyerése végett, a mely víznek megszerzését minden szakértő a legelső sorban ajánlotta.

Hogy ez nagy mulasztás és öreg hiba volt, azt mindenki beláthatja.

Igaz, hogy a memorandum bizonyos tárgyalásokról emlékezik, melyeket a polgármester ur a diósgyőri vas- és aczél-gyár igazgatóságával folytatott, a mely tárgyalásoknak az lett az eredménye, hogy a gyár igazgatósága a nevezett forrásokat Miskolcz városának átengedni hajlandó. Nagyon természetes, hogy nem hajlandó. Én sem volnék különb a diósgyőri gyárnál. Ha nekem a polgármester ur ide adná pinczéjének a kulcsát azzal a kijelentéssel, hogy finom borait szabadon ihatom, bizonybizon én sem adnám oda azt a kulcsot se Miskolcz Pálnak, se más emberfiának — bármilyen szépen kérnének is — mindaddig, míg azt tőlem maga a polgármester ur el nem veszi.

Nem a diósgyőri gyár igazgatóságához kellett volna ebben a kérdésben fordulni, hanem magához a gazdához: a miniszterhez. Ha én nekem valami kért volna, vagy követelni valóm van a városnál, nem a hajduhoz, hanem magához a polgármesterhez fordulok.

Ha Miskolcz városa nagy deputációt tudott küldeni a miniszterhez hat darab kép megköszönése végett: akkor ilyen nagyfontosságú, mondhatni: életbevágó ügyben, mint a vízvezeték ügye — valamivel talán érdemesebb lett volna fölírni a miniszterhez.

Nem tették. Nem helyesen tették.

Nem tették helyesen azért, mert a polgármester urnak az a kijelentése, hogy a hámosi források vize Miskolcz városának vízzel való ellátására nem lenne elegendő, kellő szakértői támoga-

tást nem nyer. Képzelnem sem lehet, hogy ezt a meggyőződését honnan vette a polgármester ur; a memorandumban közölt adatokból mi legalább ezt a meggyőződést nem merithetjük. Sőt ennek egészen az ellenkezőjét látjuk abban bebizonyítva.

Telegdi Róth Lajos kir. főgeológus a többek között ezeket mondja: „Miskolcz városának vizellátására — mint legtermészetesebb és legajánlatosabb — a Bükk-hegység kitünő ivóvizet *bőven szolgáltat*, magasan fekvő hámosi és Király-forrásainak bevezetése volna a nagyobb távolság dacára tekintetbe veendő. De minthogy e források vize a Szinva-völgyben főleg fekvő ipartelep által teljesen igénybe van véve, az — *sajnos* — kombinációba nem vehető.”

Továbbá a m. kir. egészségügyi mérnöki osztály a következő véleményt mondotta ki: „A Szinva három forrása, mely a lillafüredi nyaraló telep fölött az Uj-Hutára vezető ut mindkét oldalán fakad, *kellő mennyiségű és kitünő minőségű* vizet szolgáltat, mely *szükség esetén* a Garadna, ó- és uj-massai forrással egyesítve — melyek vize szintén teljesen alkalmas — *az esztendő legszárabb évszakában is a szükséges mennyiséget okvetlen biztosította volna.* — Azonban . . .” stb. a gyár!

Itt van a mumus. A gyár!

Ezt a mumust kellett volna azonnal, a legelső lépésnél elűzni.

No de talán még most sem késő! Mi legalább lehetetlennek tartjuk, — hogy a miniszter — ha hozzá ez ügyben egy tekintélyes küldöttség kérelemmel fordulna, meg nem hallgatná egy fejlődő, nagy városnak méltányos és igazságos kérelmét. Hiszen sok okos ember — van itt és odafent Budapesten. Ez a sok okos ember bizonyára tudna módot és eszközöket találni arra, hogy úgy a diósgyőri vasgyár, mint Miskolcz város érdekei kielégítést nyernének. A gyár mint értesülünk — csak ipari célokra használja fel a Szinva vizét. Erre a célra Miskolcz városa a nevezett források fölhasználásáért ellenérték gyanánt ásatathatna a gyár részére elegendő mennyiségű vizet szolgáltató kutatokat ott a gyár közelében. De meg azt is gyakran hallottuk, hogy a diósgyőri völgy forrásai megbizhatatlanok, kitapasztalhatatlanok. Most még ott látunk egy forrást a hegy tövében, már egy hónap mulva nem látjuk; mert elszökik. Hányszor megtörtént már, hogy a diósgyőri fürdő vize nyomtalanul eltűnt, megint visszajött! Mindezek a tünetnyek azt bizonyítják, hogy a mélyebb rétegek alatt nagymennyiségű forrásvizek rejlenek; azokat azonban még ekkoráig mélyebben senki sem kutatta. A szakértő férfiak mindössze annyit tettek, hogy megtekintették a felbugyogó forrásokat, kiszámították, hogy hány liter folyik ki belőle egy óra alatt, azután tovább álltak.

Ha ezeket a forrásvizeket gondosabban föl kutatnák, bizonyára fölfedezhetnének annyit, a melyből úgy a gyár,

mint Miskolcz városa vízszükséglete ki-elégítenék. Hiszen emlékezhetünk reá, ezelőtt tiz esztendővel Kohn Lipót ezekből a forrásokból akarta vízzel ellátni egész Budapestet.

Térjünk tehát a leghelyesebb és legcélravezetőbb utra Menjen föl egy tekintélyes küldöttség a miniszterhez a diósgyőri vasgyárral kötendő egyesség kieszközlése végett. Azután kutassák föl szakértő férfiak a diósgyőri völgy forrásvizeit.

Igaz, hogy ezekkel a lépésekkel ott leszünk, a hol a mádi — izraelita: a kezdet kezdeténél. De hát a hibát helyrehozni sohasem késő.

Miskolcz város közönsége szívesen várakozik és szívesen fizeti a magasabb árt is, csak *az ivó vize jó legyen.*

(—t.)

A bécsi felső körök és a magyar ipar.

Levelet kaptunk budapesti tudósítónktól, melyben arról értesítenek bennünket, hogy a bécsi felső körökben már is szemet szurt az a mozgalom, mely az iparpártolás terén legújában hazánkban lábrakapott. Természetes, hisz ők esküdt ellenségei voltak, lesznek és maradnak mindannak, ami magyar és életképes. Félnék, hogy elveszítik azt a *gyarmatot*, mely versenyre képtelen rongy portékáikat kénytelen fogyasztani.

Wlassitsnak már utilaput kötöttek a talpára, mert nem csapta el Varga Ottót, mert ellene szegült a Goluchowszky merényletnek, melyet a magyar állameszme ellen a brassói oláh gimnázium subvenciójának a ránk erőszakolásával elkövetett. Szálka volt *Wlassits* a maga erős magyarságával mindég a bécsi intéző körök szemében, hisz már akkor *formális leszidásban részesült*, mikor kimondotta, hogy Budapest népiskoláiban felesleges a német nyelv tanítása. Természetes, hogy ilyen embernek pusztulni kell, mert több mint egyszerű szolga s hozzá még a magyarság körül is céljai vannak. A bécsi köröknek nem államférfiak, de akarat nélküli szolgák kellenek.

A napokban Budapesten járt a vészmadár, *Kállay* Béni bosnyák miniszter, s az ország-házban magához kérte Hegedűs Sándort. Előtte aztán kifejezte a bécsi körök megbotránkozását a fölött, hogy felesége és ő országos agitációt indítottak a magyar ipar érdekében, s egyben tudtára adta azt is, hogy ha az agitációt tovább folytatja, mehet ő is „üdülni” *Wlassits* után.

Mi mégis azt mondjuk a nemzetnek, hogy haladjon a megkezdett uton, a bécsi körök kicsinyes féltékenységétől magát ne zavartassa.

Gondolja meg mindenki, hogy ha 1526 óta fojton csak azt néztük volna, a mi Bécsnek tetszik, ma már nem élnénk. Alkotmányunkat, sajtószabadságunkat, szóval mindazt, a mivel bírunk, a bécsi körök akarata ellenére szereztük meg, tőlük csikartuk ki. Természetes, hogy az iparunkat is az ő akarata ellenére kell megteremtünk. Lehetetlen kárörömet nem érezni a rosszakaratban csökönösödött bécsi körök hatalmának elzüllésén. Hiába akarnak eltiporni bennünket, mert: *Crescit sub pondere palma!*

Néhány szó az alakuló ifjusági köréről.

A B. M. K. vasárnapi számában, a hírek rovataiban megjelent közlemény nyomán, de meg magán értesüléseim alapján is tudomásomra jutott, hogy vasárnap délután 3 órakor a Korona kis termébe azon ambíciósus kezdeményezők — kiknek élén dr. Reiner Samu ügyvéd áll egy alakítandó ifjusági egyesület létrehozásának megbeszélésére „értekezletet“ hívtak egybe.

Az „értekezlet“ megtartását az előzőleg kibocsátott íveken a megjelenés kötelezettsége melletti mintegy nyolczvan aláírás előre is biztosítá, s így az „értekezlet“ a fent jelzett időben és helyen tényleg meg is tartott. Mivel a terem ajtaját az iveket aláírókon kívül az érdeklődőknek is szívesen megnyitották, magamat is ezekhez számítva, abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy hallgatóság én is részt vehettem az „értekezleten.“

Már itt előre bocsáthatom, hogy az értekezleten érdembe vágó határozatként csak annyit határoztak, hogy ez uttal nem határozni semmit, hanem egy új értekezletet hívniak össze f. hó 15-ére. Pedig indítványokban nem volt hiány, sőt éppen ez volt a hiba, mert akadtak olyanok is, a kik két, három indítvánnyal, s ugyanannyi felszólalással be sem érték, hanem mielőtt az előterjesztett indítványok felett higgadt eszmecsere után határozatot hoztak volna, újabb felszólalók a negyedik, ötödik és a jó ég tudja hányadik javaslattal állottak elő.

Ez a kaleidoskop azt a benyomást gyakorolta rám, hogy a jelenlévők az alakítandó egyesület céljaira, szervezetére nézve igen eltérnek egymástól. Voltak, kik casinót, kik közművelődési egyesületet, kik önképző kört, sőt asztaltársaságot is emlegettek.

Egyben azonban minden szónok egyetértett s ez az volt, hogy a creálendő kör a „miskolczi intelligens ifjuság“ erkölcsi és társadalmi posícióját szolgálva, az ifjuságot a maga izoláltságából elvonva, egyesítve a kitűzött szép célok zászlója alatt.

Mivel a fentieket oly következetesen hangsúlyozta minden egyes szónok, körülnéztem, s első sorban is azt láttam, hogy a miről annyit beszélnek, a miskolczi intelligens ifjuság a maga egészében, e collectiv elnevezésnek megfelelőleg, nincs jelen. Mert bár tisztelem és nagyrabecsülöm az ott jelenlévőket egyenként és összesen, s habár beismerem, hogy igen sok derék, komoly tehetséges és ambíciósus fiatal embert láttam ott, mégis concedáljak nekem azt a kijelentésemet, hogy azok összesége, a kik ott jelen voltak, nem képezik egyedül és exclusive a miskolczi intelligens ifjuságot, hanem annak legfeljebb csak egy jelentékeny részét.

Szerény csekélységemnek az a nézete, hogy ha e jelszó alatt — „miskolczi intelligens ifjuság“ — indítanak egyesek mozgalmat, akkor vonják is be oda tényleg az egész miskolczi intelligens ifjuságot, akkor vonják is be oda tényleg mindazokat, a kik éppen olyan joggal, — ha nem többel — szintén igényt tarthatnak arra az elnevezésre, mint az értekezleten megjelentek vagy pedig a collectiv szavakat, ha a fentieket meg nem teszik — ne monopolizálják.

En részemről az általam fellállított alternatíva első részének a megvalósítását üdvözlőnem melegebben.

Mert az értekezlet szónokainak nagy része arra a papra emlékeztetett, a ki a vizet predikált és bort ivott. Ők maguk belátták a miskolczi ifjuság izoláltságát, szerte huzását, még sem voltak elég előrelátók, — hogy ne mondjam tapintatosak — a tekintetben, hogy mindazon „szerte huzó áramlatok“ és „csoportok“ képviselőit felkérték volna az értekezleten való megjelenésre, illetve kitűzött céljuk támogatására.

Kezeim között van egy lista, a mely azok-

nak a neveit foglalja magában, a kiket igen szeretnék bevonni látni azon alakítandó körbe, a kiket, ha e mozgalom vezetői annak rendje és módja szerint felkérnék, nem térnének ki fölhívásuk elől. Ez által az értekezleten jelenlévők számát csak nem megkétszereznek, s a létesítendő kör ugy anyagilag mint erkölcsileg rendkívül sokat nyerne, s akkor az alakítandó kör tényleg az egész miskolczi intelligens ifjuság köre lenne.

Még néhány szót a kezdeményező urakhoz. Ne vegyék kérem e soraimat talán elfogultságból, vagy pláne nem a rokonszenyből eredőknek, távol áll tőlem minden e féle. Az egyetemi ifjuság közéletében éveken át szerzett tapasztalataim sok keserű igazságra tanítottak meg, sok ifjusági egyesületet láttam alakulni, sokat bukni. Nem szeretném, ha az Önök mozgalmát is ez a sors érné. Most még nem késő, éppen itt az ideje, hogy azokat az eszközöket, melyek egyesületek fennállását biztosítani vannak hivatva, megragadják, míg az ellenkezőjét kerüljék.

ifj. Kazay László.

Városi és megyei ügyek.

— **Rendkívüli városi közgyűlés.** Miskolcz város képviselőtestülete tegnap délután 3 órakor rendkívüli közgyűlést tartott. A gyűlés azonban egy cseppet sem volt rendkívüli, more patrio alig jelent meg egy pár városatya. Sőt egyéb külső nyilvánulás fogyatkozása is mutatta ennek a közgyűlésnek rendkívüli voltát. Mert például maga az előljáróság nem tarthatta valami fontosnak a gyűlést, még az újságírói asztalt is eltüntette. Pedig sok-sok pénzről volt szó. A kaszárnya építkezésekre felvett 95.000 frtnak annuitásokra való konvertálása felett kellett tanácskozni. Sugár Ignác a pénzpiazz mai helyzetének súlyos voltára és remélhető javulására való tekintetből azt ajánlja, halasztassék el most a konverzió. Porcs János kedvezőnek találja a mai pénzügyi helyzetet a konverzióra. Dr. Nagy Péter ámbár szintén kedvezőnek tartja, de Miskolcz város pénzügyi helyzetére való tekintetből még sem ajánlja. Diószeghy György szükségesnek tartja a konvertálást azért is, mert a kereskedelmi bank csak 2 évi időre adta a pénzt. Ajánlja a konvertálást, hisz pénzbe sem került az. Diószeghy György főjegyző felolvassa az erre vonatkozólag megfogalmazott közjegyzői okiratot. Dr. Kürcz Jakab és dr. Ferbstein József felszólalása után a polgármester a törvény értelmében névszerinti szavazást rendel, a melynek eredménye, hogy a konvertálás mellett szavazott 47, ellene 4 képviselő. Ennél fogva elfogadtatott a polgármester előterjesztése.

Ezután az italmérsi fizletekre vonatkozó módosított szabályrendelet olvastatott fel, melyet Radványi István, dr. Kürcz Jakab, Waszerman Jakab, Pap Lajos, Porcs János, Sugár Ignác, Csorba András felszólalásai után, a közgyűlés elfogadott A közgyűlés 4 órakor ért véget.

— **Közigazgatási bizottsági ülés.** Borsodvármegye közigazgatási bizottsága tegnap délelőtt a vármegyeháza nagytermében dr. Tarnay Gyula alispán elnöklété alatt havi ülést tartott. Ezt megelőzőleg bejelentette az alispán, hogy a belügyminiszter az ülések azon ideje alatt, mikor valamely alispáni határozat ellen beadott felebbeszét tárgyalnak, az elnöki tiszttel Molnár Bertalan megyei főjegyzőt bizta meg. Ezután kezdetét vette az ülés a szakjelentések felolvasása által. A mérnöki jelentés szerint a vízáradások nagyon sok kárt okoztak, a miknek helyreépítése iránt már intézkedés történt. — A megyei főorvos jelentése szerint haláleset volt 486, ebből a 7 éven aluliakra 35% jutott. — A pénzügyigazgató jelenti, hogy az ez évi egyenes adó előirányzat 633434 frt, a miből január hó folyamán 94356 frt lett befizetve, a hadmentességi

adók 56703 frtban lettek előirányozva, ebből január hó folyamán 2281 frt folyt be. A tanfelügyelő jelentéséből örvendetes tudomásul szolgált, hogy a sajtó-petrii, sajtó-bessenyői és szirma-bessenyői iskolák a magyar nyelv és hazafias szellem ápolása terén szép haladást mutattak fel. — Az alispánnak a házi pénztár és gyámpénztár megvizsgálásáról betérjesztett jelentését tudomásul vették. — Az alispán jelenti, hogy a január hó 1-én életbeléptetett új bűnvádi rendtartásra vonatkozó ügyviteli szabályokról szóló rendeletet a miniszter 5 nappal az életbeléptetés előtt küldte meg, így tehát nem volt elég idő a tanulmányozásra. Most azonban jelentést tesz arról, hogy az új bűnvádi perrendtartás óriási munkahalmazt ró a közigazgatásra, a főszolgabírák nem győzik a munkát, azonkívül a megyét is megterhelik a különféle című költségekkel, a közigazgatás ily formán megakad s egyik feladatának sem felelhet meg kellőképen. Ajánlja tehát, irjanak fel a belügyminiszterhez a bajok sürgős orvoslása iránt, mert ellenkező esetben nem hajlandó viselni az alispán a közigazgatás felelősségét. Déván Ottó, Szathmáry Király Pál, Kovács Lajos, Bizony Ákos felszólalása után a bizottság elfogadta az alispán indítványát és annak szellemében felterjesztést intéznek a miniszterhez. — A miniszter utasította a megyét, hogy bizzon meg valakit a munkás közvetítéssel; az alispán a gazdasági egyleti titkárt bizta meg. — A miniszter 12 gazdasági iskolát akar létesíteni az országban. Köriratot intézett tehát valamennyi törvényhatósághoz. A borsodmegyei törvényhatóság területén egyedül Mező-Kövesd szavazta meg a szükséges földterületet és egyéb járulékokat. Több kisebb-nagyobb ügy elintézése után az ülés 3/4 12 órakor ért véget.

— **Pályázat jegyzői állásra.** A leköszönés folytán megüresedett parasznai körjegyzői állásra (mely körjegyzőséghez Varbó és Kondó községek is tartoznak) Vadnay sajtó-szentpéteri főszolgabíró pályázatot hirdet. A körjegyző javadalmazása évi 800 korona készpénz fizetés, 60 korona iskolai, 180 korona utazási átalány. Parasznai községben 628 négyszögöl szántóföld és egy féltelék utáni erdő és legelő illetőség és Varbó községben 4 kat. hold 424 négyszögöl szántóföld és fél telek utáni erdő és legelő illetőség, Parasznai községben természetbeni lakás és a magánmunkálatokért szabályszerűen megállapított díjak. Anyakönyvvezetővé kinevezés esetén 120 korona tiszteletdíj. A válassztás febr. 26-án fog megejteni. Pályázni óhajtok kérvényeiket febr. hó 25-éig nyújthatják be a sajtó-szentpéteri járás főszolgabírájához.

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Febr. 10. A miskolczi közlegeltetési csoport évi közgyűlése d. u. 3 órakor a városház nagy tanács-termében.

Február hó 10-én. A miskolczi ág. hitv. ev. dalgyűlés táncszal egybekötött zártkörű dalkestélye a Koronán. — A sajtó-szentpéteri Bányatelepi olvasókör táncmulatsága a bányatelep vendéglőjében.

Február hó 11-én. A miskolczi első magyar hadastyán-egylet zártkörű táncvígalmá a Soperben.

Február hó 12. Allandó választmányi ülés a megyeházán. Számotkérő-szék ugyanott.

Február hó 12-én. A miskolczi máv. altiszti kör zártkörű tánckestélye 8 órakor a Soper szállodában.

— **Személyi hir.** *Ábrányi Emil*, a híres költő, a „Budapesti Napló“ munkatársa, *Ábrányiné Wein Margit* miskolczi vendégszerplése alkalmából városunkban időzik.

— **Hivatal-átvétel.** Dr. Szapári József, a miskolczi kir. ügyészhez most kinevezett kir. alügyész, e hó 15-én kezdi meg hivatalos működését.

— **Az új kir. fogházorvos.** A magy kir. igazságügyi miniszter a miskolci kir. fogháznál elhalálozás folytán megüresedett orvosi állásra dr. Szánthó Bertalan kórházi osztály-főorvost nevezte ki.

— **Thea estély.** A miskolczi ág. ev. nőegylet szokásos thea-estélye f. évi március hó 17-én fog megtartatni Korona disztermében. Nemes czélu multság lesz ez, mely megérdemli a közönség jóakaratu pártfogását, támogatását.

— **Iparhatósági megbizottak.** Iparhatósági megbizottakul ez évre megválasztottak és pedig Miskolczi város területére: Borosovics Alajos, Berzy László, Blumenstok József, Balog Pál, Bródy Lajos, Bogdán Illés, Barta Jenő, Cserer Ferencz, Fantoly Béla, Falkenstein Soma, Hajós Mihály, Jezsovics Mihály, Juracsó Béla, Miskolczy Lajos, Papp Lajos, Sikorszy Gyula, Steig Béla, Világi Károly, Szelényi Lajos, Zajác János. A miskolczi járás területére: Árvai Pál, Blau Emil, Buck Soma, Bodnár Lajos, Bodnár Gyula, Csorba András, Császár József, Erdey Kálmán, Eigner Vilmos, Fogarasi Ferencz, Grafjodi József, Hönsch Vilmos, Kardos Arnold, Katona Sándor, Megay Róbert, Princz Jakab, Pollák Kázmér, Simon András, Shwarcz Jakab, Untisz Pál.

— **Változások a szövetkezetek körében.** A böcsi, a saji szögedi, tardi, szuhogyi, sajóvámosi, a Miskolczi és vidéke bőripari, rudobányai, szendrői, a szendrő-ládi, martonyi, ládházi, laki, alsó-zsolczi, boldvai, heőbábai községi hitelszövetkezetek az Országos központi hitelszövetkezet kötelékébe beléptek. Ezzel a borsodmegyei szövetkezetek majd mind csatlakoztak a nevezett központhoz.

— **Esküvő Pindúr** Ferencz székesfehérvári lakos holnap délelőtt tartja esküvőjét Szalay János diósgyőri lakos kedves leányával *Ilonkával*.

— **Jóteknyczélú hangverseny.** Az Erzsébet-fogadalmi templom borsodmegyei gyűjtőbizottságnak elnöksége f. hó 26-ikán a Korona szálló disztermében nagyszabásu koncertet rendez, melynek igen érdekes pontjai lesznek.

— **Batyubál.** A gesztelyi ev. ref. egyház február 25-én az ev. ref. iskolai termében jóteknyczélú zártkörű batyubált rendez. Személy-jegy 2 korona, családjegy 4 korona.

— **Az ónodi iparos-ifjuság** f. hó 17-én tartja jóteknyczélú zártkörű táncszestélyét a városház termében.

— **A szomolnoki hármastársas-kör** február 10-én az Erzsébet-szálloda nagy termében zártkörű táncszestélyt rendez.

— **Ismét drágulás!** Tehát csak ki nem fogyunk belőle. Bécsből vett hír szerint az *enygyárosok* elhatározták az enyv árának felemelését. Gyártmányuk e hó 3-ikától kezdve már két koronával drágább százkilónként. A drágulás állítólag oka a nyers termények hiánya és a termelési költségek emelkedése. Istenem Uram! még megérjük, hogy a zólyomi megyei atyafiak: a „fazekat használati állapotukba helyező iparművészek” is nagyobb árt szabnak majd művészetöknök, mert a *drót* ára is csakugyan felszökött.

— **Betörési kísérlet.** Zitka János, Vékony András, Jánosik István és Jánosik János vasgyári munkások tegnapelőtt este beverték Rác Izák győri-kapui korcsmáros ablakait s be akartak hatolni az üzlethelyiségbe, a mit észrevévén a tulajdonos, rájuk lőtt a lakásból, a mire elmenekültek. A rendőrség kinyomozta a tetteseket s a nyomozat befejezése után áttették az iratokat az ügyészséghez.

— **Miskolczi lovak Transzváiban.** Szikszón az e hó 5-én megtartott országos vásár alkalmával két angol törzstiszt jelent meg, hogy a burok ellen harczoló hadsereg részére lovakat vásároljanak. Ott, az egész vásár lóállományát — melyben miskolczi

lovak is bőven voltak — körülbelül 300 lovat megvettek, az árát rögtön kifizették és elszállították. Az angol tisztok aránylag elég olcsón jutottak a lovakhoz, mert a gazdák nem tudták, mi czélra kell a ló s így nem szabtak magas árakat. Ugy halljuk, hogy az angol tisztok a környékbeli összes vásárokat be fogják járni lovak vétele czéljából és így nagyon híhető, hogy Julianna vásárkor Miskolczon is megjelennek. Figyelmeztetjük tehát gazdáinkat, hogy ha lovaikat a szabadságukért küzdő burok ellen áruba bocsátják, jó magas árakat szabjanak. Egyébaránt a vásárnál nincs politika, nem jön számításba az egyéni érzelem; csak hadd vegyék azokat a lovakat, nekünk magyaroknak nagy szükségünk van az angol pénzre. Ha mi angol verseny-lovakért százezreket dobtunk ki, a nélkül, hogy valami hasznunk lett volna belőle, legalább így térül vissza az országnak a haszontalanul kiadott összegnek egy kis része.

— **A házi béke.** Rendőrkapitányságunkon megjelent a minap egy szemrevaló szobaleány és sirva mondogatta, hogy nagy panasa van. A rendőrbiztos megkérdezte, mi a baja.

— Csak a tiszt uraknak mondhatom meg.

— A rendőrök elé kísérték.

— Magának nem beszélhetem el, sokkal nagyobb a panaszom.

Jó, elvezették a fogalmazóhoz, onnan meg a kapitányhoz kérekedett.

— Nem bánom, vegye fel a panaszomat, pedig én magával a főkapitánynyal, de még jobban a miniszterrel szerettem volna beszélni.

— Csak ki vele, mi a panasa?

— Hát a nagyságam kidobott s visszatartott a holmimból három darabot.

Keservesen zokogni kezdett, aztán így folytatta:

— Nem adja ki a selyemderekatam, az aranyórátam, meg a selyem . . .

— No, micsodáját?

— Röstellem kimondani, inkább megsugom.

Odahajolt a kapitány föléhez s megsugta.

— Hát aztán miért nem adja vissza?

— Nem tudom.

A kapitány beczítálta a nagyságát, a ki sebbel-lobbal, dúlva-fúlva érkezett meg.

— Csukassa be kapitány ur, megérdemli, földulta a családi békémet, kiáltott.

— Nem arról van szó, esitította a kapitány, hanem mondja meg, miért nem adja ki a leány holmiját.

— Mert a közös szerzeményünk.

— Kivel közös és kivel szerezte?

— Férjemmel.

— Helyes. Már most mondja meg, mit tartott vissza?

— Egy selyemderekat, egy arany aranyórát és egy selyem . . . egy selyem . . . röstellem kimondani.

— Hát sugja meg.

— Elrendelem, szolt a kapitány, hogy adja vissza a leány holmiját.

— Nem adom.

— Miért?

— Mert a férjem ajándékozta neki.

— Az mindegy.

— Mindegy? Lenne csak a kapitány ur a férjem felesége, majd belátná, hogy nem mindegy. Én már husz év óta vagyok a felesége, de még sohasem kaptam tőle ilyen ajándéket. Megindítom ellene a válópört.

— Indítsa meg, de azért mégis vissza kell adnia a selyem derekat, az arany órát és a selyem . . .

— Ne mondja ki, az istenért! sipította az asszony.

A kapitányi ítéletnek meg lett a foganatja, ő nagysága még sem indította meg a válópört, ellenben öreg és csunya cselédeleányt fogadott s szent lett a béke, a mikor a férj az asszonynak is vett olyan selyem izét.

— **Rend és a rendőr.** Mi szegény laikus közönség feltételezzük, hogy a hol a rendőr van, ott „röndnek is muszaj vóna lönyni”. Pedig dehogy. Például tegnap délelben a setétkapunál posztoló 51-es számú rendőr, jóllehet a villamos sebesen közelgett, megengedte egy a sötétkapu felől jövő 42-es

számu fiakernek, hogy a vonat előtt keresztül hajthasson az utcán. Ha a villamos vezető nemügyes ember, könnyen történhetett volna nagyobb sze rencsétlenség, mert a villamos és a kocsi egymásnak mentek. A vezető fékezett, a kocsis pedig a közönség óriási ijedelme köz epeit felhajította a lovakat a járdára. Dehát ez természetes, hisz röndnek muszaj lönyni.

— **Az anya én vagyok . . .** Vézna, kis sápadt leány asszony állított be a minap a rendőrkapitányhoz. Hervadt virághoz volt hasonló a gyenge teremtés, a kiasszott karján néhány napos csecsemőt tartott. Ijedten nézett körül a hivatalos, komor szobában s aztán rekedt hangon így szólt:

— Behoztam ezt — s a karján levő csecsemőre mutatott. Nem bírnok már neki enni adni. Nagyon szegények vagyunk, kérem szépen . . .

A leány beesett szemeiből kicsordultak a könnyek.

— Miért nem jött be vele az anyja? — kérde a kapitány.

— Az anya, az én vagyok . . . felelt s heves zokogásban tört ki.

Annak a pirinkó kis leánynak, az a kevésbé kis leány az anyja. Tizenhárom éves volt, mikor bünbe esett, most tizennégy esztendő nyomja a vállát s már a hatóság könyörületére bizza gyermekét. De hiszen mit is tehetett volna a szegény? A csecsemő apja egy lakatoslegény volt. Ez azóta agyonlőtte magát; a leányasszony apja anyja földhöz ragadt szegény napszámosok, a 14 éves anya pedig olyan fejletlen, csenevész teremtés, hogy még szoptatni sem tudja gyermekét. Hát a hatóság elvette tőle a kis, szerencsétlen árvát és kiadta dajkaságba. A tizennégy éves anya pedig megkönyebülve csoszogott ki a hivatalból. Tétova léptekkel haladt kifelé és lábai megmegroppantak, mintha valami hetvenesztendős anyóka volna . . .

— **A régi 20, 10 és 5 krajczáros pénzek beváltása.** A m. kir. pénzügyminiszter az ausztriai értékű 20, 10 és öt kros ezüst-váltópénz kivételes beváltásának engedélyezése tárgyában a következő rendeletet adta ki: Megengedem, hogy a váltópénztári teendőkkel megbizott kir. állampénztárak és adóhivatalok az 1894. évi június hó 23-án 46.909. sz. alatt és 1895. évi december hó 22-én 92.675. sz. alatt kiadott és a „Rendeletek Tára” 1894. évi évfolyamának 169. számában illetve 1895. évi 376. számában megjelent rendeletekkel forgalmon kívül helyezett ausztriai értékű 20 kros, 10 kros és 5 kros ezüst váltópénzt, a melynek beváltási határideje már lejárt, a jelen rendelet közzétételétől számítandó egy éven belül, a névérték 50%-ával beválthassák.

— **Árverezési hirdetmény.** Ezennel közhírré tétetik, miszerint az üzletszabályzat 70. §-a értelmében elárusítandó kézbesíthetetlen és fölös árúk nyilvános elárverezése a miskolczi gömőri pályaudvar állomásunkon lévő teheráru raktárban 1900. évi február hó 26-án délelőtt 9 órakor tartatik meg, mely árverezésre a t. cz. közönség ezennel meghívatik. Az állomásfőnök.

Egy házmesteri állást keres egy 36 éves nős rendőr f. évi május hó elsejétől.

Czím a kiadóhivatalban.

Színház, Művészet.

* * Színház. Szerdán és csütörtökön nagy műélvezetben volt részünk. — *Abrányiné Wein* Margit, az operaháznak volt drámai subrettje, Abrányi Emil országszerte ismert híres költő neje, vendégszerepelt nálunk telt ház és óriási siker mellett. Szerdán a rég nem látott s még mindig kedves, remek zenéjű Angotban lépett fel, csütörtökön pedig egy népsziműben, a „Piros bugyeláris”-ban ragyogtatta művészetét. Alig, ho gy

a közönség elé lépett a bájos művész, óriási tapsvihar fogadta s ez nem szűnt meg az egész előadás alatt, sőt még az előadás után is többször a lámpák elé hívták. Remek hangjával, művészi játékával, egyéniségének felette bájos és elbűvölő voltával egész estén át fogva tartotta a közönség lelkét. Dalait 4—5-ször meg kellett ismételnie a közönség kívánságára. Valamennyi énekparthija művészi tökélyű, elragadó volt, de a Ledofszky Mariskával elénekelt duettje oly extázisba hozta a közönséget, a melyet nem egyhamar tapasztalt ez a mi vén színházunk. A többi szereplők igen dicséretes buzgalmat, igyekezetet fejtettek ki, s mindannyijukat tapssal fogadta a közönség. Az elismerésnek és szeretetnek hasonló nyilvánulásaival találkozunk csütörtökön a „Piros bugyeláris” előadása alkalmával, a mikor Zsófi szerepében elbájoló játékával és elbűvölő énekével bizonyosságot tett arról, milyen nagyhatású és kiváló művelője és előadója a népszínműi szerepeknek. A kiváló művész még csak ma este játszik a „Kornevilli harangok” Serpolette szerepében és ezzel bucsut vesz a miskolci közönségtől, hogy eleget tehessen a magyar színházzal kötött szerződésének, lemondván ezáltal a miskolci közönség legőszintébb és legnagyobb sajnálatára a vasárnapi „Szulamith” előadásáról.

Hogy az igazi érdem nem mindig nyeri el a megfelelő jutalmat, némi tekintetben bizonyosága annak Almássy Endre keddi jutalomjátéka. Ambíciózus, tehetséges, komoly színész, a kivel rokonszenvezik is a közönség, de azért a jutalomjáték még sem hozott annyi sikert, a mennyit megérdemelt volna. Erkölcsei tekintetben nagy volt a siker, mert mikor felhúzták a függőnyt s Almássy mint Dózsa György megjelent a színen, pénzt tartalmazó csomagocskán kívül perczekig tartó taps és éljenzés fogadta és ez minden jelenete után megismétlődött. Játéka átgondolt, szép volt s csak az erősebb kitérések alkalmával gyengítette meg némileg hirtelen beálló rekedtsége, a mit azonban figyelmen kívül kell hagyni. De jók voltak a többiek is. Csókáné igen diszkrétan, szépen, kifogástalanul játszott, hasonlóképen Markovits Margit is. Mindkettőjük kiváló játékát a közönség zajosan és több ízben megtapsolta. Kifogástalanul játszott még Baghy s volt még Györe, a kiknek szintén bőven kijutott a tapsokból. Kisebb szerepeikben jók voltak Ferenczy, Bethleni, Breznay és Göndör.

* * Kubelik Jan hangversenye iránt városzerte óriási érdeklődés nyilvánul. A közönség már eddig is elkapkodta a jegyeket s a Seper-szálló nagy terme bizonyára szűknek fog bizonyulni a rendkívüli nagy számu intelligens közönség befogadására. A hegedűkirály hangversenye folyó február hó 16-ikán, pénteken este 8 órakor lesz Seper-szálló disztermében. Helyárak: Kőrszék I—II. sor 4 frt. III—VI. sor 3 frt. Zártszék I—VIII. sor 5 frt. IX—XII. 1.50. Beléptidj 1 frt. Karzati ülőhely 1 frt. Deákjegy 50 kr. Kezdeté 8 órakor. Jegyek válthatók a hangversenyt rendező Verő J. és társa könyvkereskedésében.

Egyletek Mulatságok.

> Ifjusági hangverseny. A miskolci felső kereskedelmi iskola ifjusága tegnapelőtt tartotta meg hangversenyét a Korona-szálló nagytermében. Az elmúlt évi hangversenyek is sikerrel jártak, de ez idén felette kedvező volt az anyagi, de főleg az erkölcsi siker. A korona nagyterme zsufolásig megtelt fiatal, üde s tánczravágyó arcokkal

s alig győzték várni a rendkívül sikerült hangverseny végét, a mikor megszólalt a legkedvesebb primás, Bogár Vincze bandája és tüzzel, fiatalos könnyedséggel járták majd a tánczokat. A fiatalságon kívül az előkelő közönség soraiból is többen jelentek meg és élvezettel hallgatták az iskolai hangversenyek közül messze kimagasló zenét, a mely az ifjusági zenekar sikerült előadásában Szulamith egyik részletével kezdődött. Utána quartett következett. Veltner Dezső hegedűn, Domán Arthur gordonkán és Zitterbarth Alajos zenetanár violán adták elő Feska „Quatonur”-ját általános tetszés mellett. Ezt a „mama kedvence” cz. monolog előadása követte, melyet Grünberger Mózes szavalt el kitünő sikerrel. Majd ismét az ifjusági zenekar játszott, és a vegyes kar működött általános tetszés között. A hangversenyt Zitterbarth Alajos tanárnak remekszép, saját szerzeményű „Friss Ujság” lengyelkéje fejezte be, melyet ismét az ifjusági zenekar adott elő szép sikerrel. A hangverseny után — melynek dicsőségében az oroszlanrészt Zitterbarth zenetanárt illeti meg, reggelig tartó táncz következett.

A hangverseny alkalmából felülfizetni kegyesek voltak: Gálffy Ignác, Dunay Sándor 10—10 kor. Soltész Nagy Kálmán, Petro József 8—8 kor. Schack Antal 6 kor. Patezauer Sándor, Geduli Elek, Pontos István 5—5 kor. Forster Rezső, Hidvégi Jenő, dr. Szentpály István, Groák Dezső 4—4 kor. Pontos Lajos, Schweitzer Albert 3—3 kor. Deutsch Dávidné, Mand Lajos, Fűrész Róza, dr. Tarnay Gyula, Dömötör Gyula, Szobranczy I., Breuer Lajos, Grünfeld Ödön, Malotidesz M., Némethy Piroksa, Kiss Lajos, Spiegel Jakab, Grünwald N., Katona József 2—2 kor. Tagleicht Károly, Buck Soma, Pataky Sándor, Korányi Bold., Reichman Izidor, Id. Hauer József, Mezei Ignác, Kiss N. né, Rózenberg Mór, Neumann Mór, Barkasy József, Krausz Soma, Weltner Sándor, Nagy Márton, Szabó Ferenczné, Klein József, Sipos József, ifj. Kovács Gál 1—1 kor.

> Házi-estély. A miskolci kereskedők és gazdák köre, új helyiségeinek felavatása alkalmából, f. hó 14-én (szerdán) a Seper-szálló emeleti nagytermében házi-estélyt tart. Az estély kezdete 8 órakor; a vacsorát táncz követi. A tagok által bevezetett vendégeket szívesen látják.

> A borsod-miskolci gőzmalom tisztviselői kara f. hó 22-én a korona disztermében Radics Lajos zenekarának közreműködése mellett zártközű tánczmulatságot rendez. A meghívókat már a napokban szétküldik.

> Jótékonycélu tánczmulatság. A sajo-szentpéteri nőegylet folyó hó 18-án a vendéglő nagytermében hangversenyyel egybekötött jótékonycélu tánczmulatságot rendez, melyen Miskolczi Láng Ottó, Czövek Károly, Kovács Herman és Dévényi Miklós ujságírók is közreműködnek.

> A miskolci dal- és önképzőkör által 1900 febr. 1-én tartatott tánczmulatság alkalmával ajándékokkal járultak: Dr. Szántó Bertalané ó nagysága, Röck Istvánné és Nicholson gépgyárosok Bpest, Goehde Tasziló miskolci légszeszgyáros, Sepper István szállodás 10—10 koronával. Mártha Géza 8 kor. Felülfizettek: Richter Mátyás főmérnök, M. Á. V. altiszti kör 6—6 kor. Bacsa Pál, Krón Ignác főmérnök, műhelyi főnök, Steincz Kornél mérnök, Gottvald Samuel, Darula N., Balog Ármán mérnök, Friedmann Miksa, Dr. Egri Miksa p. orvos 4—4 kor. Lövy Vilmos, Peregi Gyula 3—3 kor. Felmányi István, Török Ignác, Eltschleger János, Meleska Mihály, Bukodi N., Vilhelm Dezső, N. N. Kiss Gyula nő szabó, Boross Károly áll. főnök, Petrik Boross Károly, Wiegner Gyula kaszinó biztos, Auer N. mérnök, Mirka Károly mérnök, Márton Sándor, Bálint János, Baruch gyógyszerész, Hronyecz József 2—2 korona. — Futász Jánosné 1 kor. 20 fillér, Harday Károly, Kuncschner Edéné, Jariabka Mihályné, Tóth Sándor,

Kabella Lőrincz, Botos László, Bartkó János, Harbács Istvánné, Karabinszky Lajos, Husztelecz Ignác, Kiss Endre, Valorits Gyula, Filó Gyula, Rozsik Lajos, Schwartz Jenő, Petrik József, Krabóczki Lajos, Szabó Ágostonné, Debreczeni Sándor, Szalczberger Z. mérnök 1—1 koronát. Berecz Istvánné 60 fillér, N. N. 42 fill. Sipos László, Kigyósy Sándor, Zbrovoszki Albert 40—40 fill. Oszvaldné 20 fillér.

— A miskolci kereskedők és kereskedő ifjak egyletének f. hó 3-iki tánczvigalma alkalmából felülfizetni kegyesek voltak:

Lánczy Leó, Baruch Gyula, Schecker J. Lipót 20—20 kor. Feuerstein Márkus, Dr. Grósz Viktor, Dr. Genesy Samu, Rósenthal Vilmos, Erényi Ármán, Máhr Pál, Máhr Károlyné, Kohn Ede, Koos Soma 10—10 kor. Dr. Singer Henrik, dr. Altman Ignác, dr. Frankfurter S., Harangi Menyhért, Grünfeld Ödön, dr. Sidlauer Ármán, Grünwald Marczel, Wechsler Miksa, Máthé Ferencz 8—8 kor. Neuman Adolf Hercz Jenő, Róth Dániel, Wilhelm Dezső, Deutsch J. Bródy Lajos, Schwarcz Bertalan, Silbiger József, Richter Mátyás, Fischer Ignác, Braun Jakab, Varga Jakab, Groák Dezső 6—6 kor. Weltman Lipót, Rosenberg Gyula, Kohn Herman, Stern Miksa, Klein Emil, Weidlich Pál, Friedman József, Taub Ernő, Oberländer Antal, Groszmann Jágó, Weisz József, Dr. Kovács József, dr. Venetianer, C. elbr Teofil őrnagy, Vogel Zsigmond, Gerő Ignác, Dr. Schwalb Ármán, dr. Reiner Samu, Tauber Péter 4—4 kor. Dr. Egri Miksa 3 kor. Grünwald Mór, Kardos Jakab, Rosenvald, Klein Herman, Klein Izsó, Berliner Arnold, Rottenberger, Quittner József, Neumann Andor, Kohn Soma, Hellebrandt Gyula, Schön Arthur, Rosenthal Gyula, Barna Hugó, Rosenberg Béla, Klein Ignác, Singer Adolf, Soos, Klein Mór, Schwarcz Zsigmond, Spiegel Ignác, Dr. Markovics, Weisz Soma, Varga Dezső, Seiner Sándor, Lichtenstein László, Répászky Béla, Grünwald Samu, Spitz Jakab, Apis Ferencz, Spiegel Jakab, Gutlohn Soma, Holländer Izidor, Rosenberg Mór, Kopp Ármán, Neumann Mór, Verő L., Feuerstein Kálmán, Rosenvasser Mór, dr. Flamm Dezső 2—2 koronával fizettek felül.

Törvénykezés.

§ Esküdtszéki tárgyalások. Kedden folyt le a második esküdtszéki tárgyalás a miskolci kir. trvszéknél, a mikor is szándékos emberölés büntetével Holló János került a vádlottak padjára. A büntető tanács Ortway Miksa kuriai bíró elnökből és Hubay Gyula és Hudák Andor szavazó bírákból, továbbá Sallay Béla jegyzőből állott. A vádhatóságot Déván Ottó kir. ügyész képviselte, a vádlott védője dr. Kovács Lajos volt. A tárgyalást 1/2 10 órakor nyitotta meg az elnök, elrendelvé a vádlott elővezettetését, a kit Holló Jánosnak hívnak, 18 éves, róm. kath. nőtlen, vadőr, új-kassai lakos, írni, olvasni tud s büntetlen előéletű. — Az esküdtszék következőkből állott: Kis Rezső, Kun Géza, Majtényi Ödön, Thury József, Suszták Antal, dr. Vadnay József, Leszih Lajos, Koos Soma, Szathmáry K. Pál, Szilágyi Miklós, Veltner Sándor, Weisz József. Ezután az esküdtek letették az esküt s kezdetét vette a tulajdonképeni tárgyalás.

Holló János 1899. márcz. 19 én Jenei Górá Józsefet meglötte, s rajta 22 napig gyógyuló sebet ejtett.

Jenei Górá József 5 társával jött az erdőn keresztül. Balta volt mindegyiknél. Rájuk kiáltott háromszor, hogy ajának meg. Mivel nem álltak meg, lőtt egyet minden célzás nélkül. De lövésre sem állottak meg, sőt futásnak eredtek. Ekkor még egyszer lőtt minden célzás nélkül, s Jenei Górá István megsebesült. Jenei Górá József, valamint a tanúk K. Górá János, Herczegh Ferencz vallomása alapján Déván Ottó közváltó ejtette a szándékos emberölés kíséretlénnek

a vádját, hanem csupán súlyos testi sértés büntetével vádolja: mire az esküdszékhez intézendő kérdés állapított meg: Bűnös-e Holló János abban, hogy a nagy-somai erdőben Jenei Gőr Józsefet puskalövéllel szándékosan, de ölési szándék nélkül, úgy hogy rajta 22 napig gyógyuló testi sértést okozott, megöltte? Ezután Déván Ottó ügyész tartotta meg vádbeszédét s dr. Kovács Lajos ügyvéd védbeszédét, a mely után az esküdt bíróság visszavonult, s rövid tanácskozás után Majthényi Ádám, az esküdszék főnöke kihirdette a verdiktet, mely szerint az esküdszék a feltett kérdésre 7-nél több szavazattal igennel felelt. Ennek alapján a kir. törvényszék Holló Jánost a btkv. 301. § ba ütköző súlyos testi sértés büntetésében bűnösnek mondja s 91. és 302. szakaszok figyelembe vételével 6 hónapi börtönrre ítéli el. Kovács Lajos védő ügyvéd az ítélet ellen három rendbeli semmisségi okot jelent be, melyeket a kir. törvényszék elfogadott s az ügyre vonatkozó íratokat felső bírósághoz felterjeszteni határozta.

Az első esküdszéki ciklus a szerdai nappal véget ért. Ezuttal Kis János mezőcsáthi lakos felett ülték törvényt, a ki feleségét orozva lelőtte. A tárgyaláson, melyet Póts Endre kir. törvényszéki bíró vezetett. *Berczelly* Jenő kir. ítélőtáblai elnök, *Suhász* Andor kir. táblai titkár és *Madarassy* Dezső kir. ítélő táblai bíró is megjelent. — Szavazóbírák voltak *Hubay* Gyula és *Hudák* Andor, jegyző: *Tóth* Lajos. Vádló *Déván* Ottó kir. ügyész, védő dr. *Kovács* József ügyvéd volt.

Miután az elnök a tárgyalást fél 10 órakor megnyitotta és vádlottat elővezették, az esküdtek sorsoltattak ki, kik közül elfogadtattak: Kis Rezső, Szathmáry Király Pál, Koos Soma, Márkus Károly, Majthényi Ádám, dr. Szentpály István, Albert Ede, Weisz József, Szilágyi Miklós, Miskolczi Pál, Melczér Aladár és dr. Schwarcz József.

Miután az esküdtek letették az esküt, megkezdődött a vádlott és tanak kihallgatása.

Kis János előre megfontolt szándékkal Tisza-Tarjánban múlt évi november 26-án este 5—6 óra között nejét, Török Etelkát, miközben az ablakot el akarta függönyözni, az ablakon keresztül revolverrel agyonralőtte. Kis János tagadja az előre megfontolt szándékot s úgy adja elő a dolgot, hogy azért ment Tarjánba, hogy feleségét, a ki tőle visszament a szülői házhoz, ismét hazavigye, de mikor az apósa elkergette, sőt baltát is fogott rá, annyira dühbe jött, hogy elkeseredésében revolvert rántott és feleségére lőtt. Vádlott ezen vallomását a csaknem 25-re menő tanak kevés kivétellel mind megczáfolták és ellene vallottak. A tanukihallgatások után az esküdtekhez intézendő kérdéseket állapította meg a törvényszék, mely időre a tárgyalás egy órára fel lett függesztve.

Ezután *Déván* Ottó mondotta el lélektani és jogi momentumokban gazdag vádbeszédét, majd dr. *Kovács* József terjesztette elő általános figyelem és érdeklődéstől kísért nagyszabású, kiváló szónoki technikával keresztül vitt védőbeszédét.

Az esküdtek erre visszavonultak s meghozták a következő verdiktjüket: 1. bűnös-e Kis János vádlott abban, hogy 1899. nov. 26-án este 5—6 óra közben törvényes nejét, Tóth Etelkát előre megfontolt szándékkal pisztolyal lelőtte? — *nem*; bűnös-e Kis János vádlott abban, hogy törvényes nejét, Tóth Etelkát előre megfontolt szándék nélkül pisztolyal megöltte? *igen*. Ennek alapján a törvényszék Kis Jánost bűnösnek mondta ki a btkv. 280. §-ába ütköző szándékos emberölés büntetésében s ezért 12 évi fegyházra ítélte, a melyből 2 hónapot a vizsgálati fogságból kitöltöttnek számít.

Az ítélet ellen közvidló semmisségi panaszt jelentett be, védő és vádlott megnyugodott.

Utí emlékek.

— Irta: *Kiss Lajos*. (Folytatás.) —

Zürich.

II.

Zwingli Ulrich ércszobra, a melyben Natter művészkeze a biblia és kard kettős jelvényével oly pompásul örökítette meg az egyaránt nagy hittudós és államférfi alakját, méltó helyen áll a Wasserkerche mellett. A 15. század utoljáról fennmaradt egykori templom, az elébe épített Helmhauzal együtt nemcsak a jelentékeny — 134,000 kötetnyi — városi könyvtárt foglalja magában, hanem Zürich legbecesebb történeti ereklyéi és a külön álló Zwingli-múzeum is e falak közt nyertek elhelyezést.

Ez a múzeum, a melyben a Zwingli művei és nagybecsű bibliák (*Fust* mainzi, *Aldo Manutio* velencei első nyomtatásai) mellett az akkori művelt világ legtöbb reformatora, hunamistája, sőt fejedelmek levelei és kéziratjai őriztetnek, valóban a történeti szereplésnek oly széles láthatárát tárja elénk, a minőt e kis város számára csak olyan nagy szellem teremthetett meg, mint Zwingli Ulrich.

E levelek és kéziratok leg többjének tartalma hit- és erkölcsstudmányi fejtegetések, majdnem mind latin nyelven. Szerzőik közt vannak rotterdami Erasmus, Beatus Rhenanus, Glarean s más humamisták; Capito strassburgi, Farell genfi reformátorok.

Itt találjuk a régi tanok védőinek, dr. Eck ingolstadti hittanárnak és Faber konstanzi fővikáriusnak kéziratait is, Fülöp hesseni tartományi gróf rövid német levelével együtt.

A Zwingli hivatali utódja, Bullinger idejéből szerepelnek Calvin, Viret, Béza genfi reformátorok; Petrus Ramus hugenotta bölcsész, a Bertalan-éj egyik áldozata és a Zürichben elhunyt antitrinitarius Lätius Socimus és lengyelországi hitfelei. Továbbá Firenzei Peter Martyr (vermigli), a ki — egykor strassburgi és oxfordi professor — itt talált meghelyet, éppenny, mint később Parkhurst, Coxe, Hoper s más angol protestáns püspökök, kik a „vérengző” *Mária* által hitükért hazájukból kiűldözöttvén, e városban találtak otalomra.

Zürich és az angol protestánsok, Bullinger és Cranmer viszonyára vet világot a szerencsétlen angol királynőnek, *Gray Johánnának* három latin levele; a IV. Henrik francia királyé pedig a francia reformációra.

A reformáció küzdelmeiben igen nagy szerepet játszottak a nyomtatványok, mindenekelőtt pedig a biblia, a reformátorok ezen legfőbb fegyvere. A Zwingli-múzeum értékes biblia-kollekciójában a Luther-bibliák mellett itt vannak a zürichi német és az első angol bibliafordítások, mindkettő zürichi nyomtatás, a *Froschauer Kristóf* műhelyéből. Ez a bajorországi Oettingenből beszármozott, tevékeny és a reformációnak élő ember „az ő művészete révén” a zürichi polgárjogokba is felvetetett és ő meg Frobenius nyomtatták a Zwingli műveit.

Semmi kétség: Zwingli óriási tevékenysége és fenkölt szellemre Zürichet az ujkor hajnalán a vallásújítási és polgári szabadságtörekvések európai középpontjává avatta.

Hirdetmény.

A miskolczi közlegeltetési csoport

1900 február 10-én délután 3 órakor a városház nagy tanácstermében

évi közgyűlést

tart, melyre az érdekelt birtokosságot tisztelettel meghívja
Miskolcz, 1900. január 25.

Az elnökség.

Tárgy:

Elnöki jelentés 1899. évről.
Évi számadás jóváhagyása.
1900. évi költségelirányzat.
Tisztújítás.

Szerkesztői üzenetek.

— A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol és kéziratokat vissza nem ad. —

„*Barátomhoz*”. Legjobb lett volna, ha versét egyenesen barátjához írta volna, sőt leghelyesebb lett volna, ha egyáltalában mitsem ír, hanem szóval mondja meg neki — így talán nem tűnt volna annyira fel a gyatrasága.

Jultus. A levelezőlapot elküldtük.

K. B. urnak. Levelére legjobban szeretne M. privátim, hosszasan válaszolni, de most nincs ideje. (Alkalomadtán majd megteszi). Annyit azonban már e helyütt is mondhat, hogy ő sem ért mindenben egyet azzal az inkriminált cikkel; de hát nem is egészen ő rajta mulott. Azután meg tekintetek is vannak, a miket így vidéken nem lehet negligálni. A válasz most már elkészült, ha mindjárt elküldte volna, szívesen közöltük volna. — Üdvözlöt. A versek nem sokára jönnek.

Fiatalemler. Csak legyen türelemmel, mindenek megjön az ideje.

Tavaszi napsugár. Verse közölhetetlen.

„*Séta*”. Igen-igen gyenge tárcza. Nem adhatjuk ki. Ajánljuk önnek, hogy inkább azon idő alatt is sőtáljon, mint ilyen rossz tárczákat írjon. Sokkal több hasznára lesz önnek a séta, mint a »Séta«.

Honpolgár. Az asszonyt eltemették, a vizsgálat még folyamatban van.

Adófizetés iránti felhívás.

Az 1883. évi XLIV. t. cz. 39. és 40-ik §-ai értelmében az egyenes adók mindenkor az évnegyed közepéig fizetendők. Felhívtnak tehát mindazon adófizetők, ki e f. év I. negyedére esedékes állami, községi és utadó tartozásaikat ez ideig le nem rótták, hogy ebbeli kötelezettségöknek 8 nap alatt annyival inkább igyekezzenek eleget tenni, mivel ellenesetben a fent idézett t. cz. 55. és 56-ik §-ai alapján, ellenök a zálogolási eljárás fog alkalmaztatni.

Miskolcz, 1900. február hó 8-án.

Miskolcz város adópenztári hivatala.

Nyilt-tér.

The Neuchatel Asphalte Company
Limited.

Budapest, VI. Andrásy-út 1.

Ezennel van szerencsénk jelenteni, hogy Miskolczon s annak környékén képviselőtünkkel

Földi Antal
urat, Miskolczon, Széchenyi-utca 76. biztuk meg s kérjük adandó alkalommal a megrendeléseket nála eszközölni.

14086. sz.
1899. tk

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolczi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Boskó Mária végrehajthatónak Éliás Andrásné végrehajtást szenvedett elleni 100 frt követelés és járulékai iránti ügyében az árverést a miskolczi kir. törvényszék területén levő: az aranyosi 251. sz. tjkvben A + 1 r. 260. hrsz. a. ingatlanra és az állítólag rajta épült házra a vajtási törv. 156. §-ával 457 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, hogy a fenti megjelölt ingatlan az **1900. évi febr. hó 26-ik napjának d. e. 9 órájában** Aranyos községhezánál megtartandó árverésen a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becserének 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Miskolczon, 1899. évi decz. 13-án.

A kir. tvszék, mint tkvi hatóság.

Sebe Alajos,

kir. tvszéki bíró.

Használt és új

ajtók, ablakok

méret után, teljesen felvasalva, befalazáshoz készen, olcsón kaphatók

EISLER ÁRMİN

építőasztalosnál 1-6

BUDAPEST,
V. Lipót-körút 3.

Ügynökök

minden helyen és bármely foglalkozásuak, kik nagy ösmerettséggel bírnak, kitűnő mellékkeresetet szerezhetnek.

Ajánlatok intézendők

Franz Domke, Leipzig-Lindenau.

A Miskolczi Takarékpénztár LV. ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT 1900. évi február hó 25-én

délután 2 és fél órakor tartja meg saját helyiségében,
melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

Közyülés tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentésének tárgyalása.
2. Számadások megvizsgálása, mérleg megállapítása és a nyereség felosztására vonatkozó intézkedés.
3. Vezérigazgató, 4 igazgatósági tag, 4 felügyelő bizottsági tag választása és avasztmány kiegészítése.

Kelt Miskolczon, 1900. évi február hó 1-én.

A miskolczi Takarékpénztár igazgatósága.

A felügyelő bizottság által megvizsgált vagyon-mérleg, nyereség- és veszteség-számla a hivatalos órák alatt az intézet helyiségében megtekinthető.

Dr WÄGNER ÉS TÁRSAJ
EGYESÜLT GYÁRAK
MINT BETÉTI TÁRSASÁG

BUDAPEST
IX. TINODY-UTCA 3
(a Gizella malom mögött.)

SZIKVIZGYÁRAK
BERENDEZÉSE ÉS ELLÁTÁSA.

SÖR ÉS BORKIMÉRŐ
KÉSZÜLEKEK.

FEMONTÖDE
ELEKTRO-GALVANIKUS
FÉMLEMEZELÉS
INTÉZET.

KÉPES ARGÉJZEK INGYEN ÉS BERMENTÉSEN
FOLYÉKONY SZENSÁV

10% VÉS SZIKVIZGÉP
99% ON ÉS IPRY. BOTÉLISITON

Meghívó.

A BORSOD-MISKOLCZI HITELBANK részvénytársaság

Miskolczon, 1900. évi február hó 25-én d. e. 9 és fél órakor

saját helyiségében tartja meg

XXX-ik évi rendes közgyűlését,

melyre a t. részvényesek ezennel tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése és az évi zárszámadás előterjesztése.
2. A felügyelő bizottság jelentése s ennek alapján a számadás alóli felmentvény.
3. Nyereség iránti intézkedés s az évi osztalék meghatározása.
4. Két igazgatósági tag megválasztása.

A BORSOD-MISKOLCZI HITELBANK igazgatósága.

Kivonat az alapszabályokból:

8. § A közgyűlésen mint részvényes csak az vehet részt, ki a közgyűlés előtt 15 nappal a részvénykönyvbe — mint ilyen — be van vezetve és igazolványát, melyen szavazatainak száma kitüntető, a közgyűlést megelőző 8 nap alatt átvette.

Az igazgatósági jelentés s évi zárlat február 15-től kezdve a társaság hivatalhelyiségében átvehető.

Elismert jó minőség és izléses kiállítás.

AUSCHSOMA

vasbutor- és aczélsodrony-ágybetét gyár

Iroda és raktár:
Kazinczy-utca 18.

Miskolcz.

Gyártelep:
Vay-út 6. sz.

Alapított 1897.

Készít aczélsodrony ágybetéteket nagy- és gyermekágyakba, vas- és fakerettel.

Mindennemü e szakmába vágó javítások, törött és megrongált vasbutorok helyreigazítását és újjáfényezését gyorsan és jutányosan eszközli.

1-10

Eddig már 15000 drbnál több szállitva lett.

Gyáram nagymérvű berendezése folytan bárkivel versenyképes.

Jutányos árak, előnyös fizetési feltételek.

154. szám.
1900.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bír. végrehajtó ezenel közhírré teszi, hogy a miskolczi kir. járás bíróságnak 1899. évi V. II. 324. és V. II. 325/1. sz. végzése folytán dr. Schnitzer Jakab és dr. Rosenthal Henrik pesti ügyvédek által képviselt Breitner testvérek és Glasz Sándor bpesti felperesek részére Klein Ede miskolczi lakos alperes ellen 668 kor. 08 fill. és 484 kor. 30 fillér követelés, valamint Deutsch Mór fainak 314 kor. s jár., Grünhut Mórnak 449 kor. 30 fill. s jár., Hecht Jónás és fiának 268 kor. 80 fill. s jár. követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alesperestől lefoglalt és 3317 koronára becsült ingóságokra a miskolczi kir. járásbíróság 1900. évi V. II. 37/1. sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap- és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna. Miskolczon, alperesnek Felső Szirma-utca 19. számú lakásán leendő megtartása határidőül **1900. évi február hó 13. napjának délutani 3 órája** kitűztetik, a mikor a bíróság lefoglalt 36-169. t. sz. alatt összeírt activ követelések a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Felhívtnak mindazok, kik az elérveendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölségére fognak utaltatni.

Kelt Miskolczon, 1900. évi január hó 29. napján.

Szilágyi János,

kir. bírósági végrehajtó.

A Miskolczi Gőztéglagyár részvénytársaság.

Értesítjük a nagyérdemű közönséget, vállalkozókat, építész és építőmester urakat, hogy túltermelés következtében a mult évről felmaradt

tégla és kézi fedélcserép

nagy készletünket újabb intézkedésig miskolczi építkezések részére **mélyen leszállított árban elárusítjuk.**

Kérjük tisztelt vevőinket előjegyzéseiket a részvénytársaság **Püspök-utcai irodájában** eszközölni, hol is a minták megtekinthetők és a mélyen leszállított árakra nézve legnagyobb készséggel fog felvilágosítás adadni.

Kelt Miskolczi, 1900. január hó 23.

A Miskolczi Gőztéglagyár részvénytársaság
igazgatósága.

3-10

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy **Miskolczon, Városháztér 6-ik számú házban f. évi február hó 1-én**

férfiszabó műhelyt

nyitottam, hol minden e szakmába tartozó munkák pontos és legújabb divat szerinti készítését elvállalom.

E téren több éveken keresztül a fővárosokban, legutóbb pedig helyben Blumenstock J. és fia czégnél 6¹/₄ éven át működtem, 1885-ik évben a Bpesti orsz. kiállításán jó munkáért lettem kitüntetve, s ugy a szabászatban teljesen jártas vagyok. Így sok oldalú tapasztalataim azon reményt engedik nyújtani, hogy nagyrabecsült rendelőim legkényesebb igényeit is minden tekintetben kielégíthetem.

Bel- és külföldi gyapju szövetminták dús választékban.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve, vagyok kiváló tisztelettel Miskolczon, 1900. évi február 1-én.

Becsák Sándor, férfi-szabó.

Van szerencsém becses tudomására hozni, hogy **Miskolczon, Széchenyi-utca 137. sz., Bródy és Weisz újonnan épült házában,** egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

czipő-, kalap- és uri divatáru-raktárt nyitottam.

Midőn erről a n. é. közönséget értesítem, legyen szabad remélnem szives pártfogását és részemről mindent elkövetek, hogy az árúk jutányos ára, valamint pontos és lelkiismeretes kiszolgálásom által, nagyrabecsült bizalmát kiérdemeljem.

Üzletemben alant elősorolt árucikkek kaphatók: **legjobb minőségű férfi-, női- és gyermek-czipők, puha- és kemény-kalapok, férfi-fehérművek, gallérok, kézelők, nyakkendők, keztyűk- és harisnyák, utazó- és kézi bőröndök** stb. stb. és minden e szakmába vágó cikkek.

Támaszkodva e téren szerzett bő tapasztalataimra és szakismeretemre, az üzlet vezetéséhez valamint alapelveimre, az üzlet reális vezetését és pontos kiszolgálást illetőleg; valamint a legjobb bel- és külföldi gyárosokkal való összeköttetésem által azon kellemes helyzetben vagyok, hogy versenyképesség tekintetében a úimat a legjutányosabban adhatom.

Nagyrabecsült pártfogását kérve, maradok

kiváló tisztelettel

REINITZ MIKSA.

2-5